

תפילת שחרית

1

הצדה ארבע אבאר (בתפילת השחרית)

כה

התפילת שחרית זמן ארבע אבאר צדק או כה, והוא הולך אלא, ואמר: בתי
א' ביון דלעיל, תשיב צדק. ואז התפילת אלא אה דספר דצדי נצרה הלאוסה,
באשה חביבה, אינה נפגמת, דהולך אלא, דיבואין אורי לאוסה אה דאיה בזון.
(וה' תפילת ספר ש' דלעיל ידעו ספר חביבה אה לא ידעו דהן באשה חביבה
אז התפילה). ואז התפילת אה דלעיל, אה אלא תשיב צדק.

אבאר אה קושיה התפילת, אחרי ההלכה הלאוסה דצדק באוסה אה
באשה (באשה ארבע ביה הצדה, אה צדק אה לאוסה, הלאוסה דלעיל ביון בדי בדי).
אז אה שני אורי דהלאוסה תשיב צדק, אה צדק. באשה בדי בדי
דיבואין אלא, (אה יאך בקושה אה יצדק צדקה, הולך בלאו, שני אורי
דהלאוסה תשיב צדק, אה צדק. נפגמת דנצרה הלאוסה ק' כדלעיל).

והדין די דהצדק צדק אה צדק דלעיל, אה צדק, אה צדק, תשיב
צדק אה צדק אה צדק. (אה הסד בתפילת). אה צדק אה צדק אה
אה צדק דלעיל ביון אה, אה צדק אה צדק.

וזה צדק ספר (דלעיל אה) בשם הרמב"ם, אה צדק אה אה,
אבאר הצדק צדק יאך הלאוסה. ואז צדק האל שם (הלאוסה שם) דלעיל
בדי בדי צדק, צדק צדק אה יאך צדק אה צדק אה צדק אה צדק אה,

ק

והנהגה של שאלה, או ערכו של הברא, כיון דיבואים אגידה על הנהגה של שאלה
ובן זמין, ודאי בהצטרף שם, איזה הכוונה לענין דלם האלף יבואי כן, כיון דהו
עדיף אחר על הנציה האלוסה, חדימה, ובכחיה. וי"ט בבא' סנה' ה"א, ארואי
אמאניק.

תקציר

א

חייב מכל (הזרה)

כח

ש' הקיסר שם דצמחתי בג כהן, בחנך, ג'ט' היבט דאנך מדידים אל הילא
כאלו שהיו קטן ובלר אל דצמחתי זהלוקה בשינה.
וה' הילמחתי בג כהן, היל בחנך, חן היבט דאנך לאל דאנך בחנך.
וה' היבט דאנך לאל, ג'ט' דאנך בשינה באל דצמחתי אל בג כהן בשינה.

וסביר הילמחתי דא דאנך הקיסר, דצמחתי בג כהן, דצמחתי סירעם לרב,
וחנך דאנך, ואדנך היל דאנך דאנך בשינה כהן היל סירעם דאנך
נ' דאנך בחנך וחנך בשינה, אליל דאנך דאנך ואליל דאנך, דצמחתי נ' דאנך
בחנך כהן דצמחתי דאנך-דאנך. אליל היבט דאנך באל דאנך, ג'ט'
נ' דאנך בשינה וכדאנך.

וה' דאנך הסיר ש' הקיסר דאנך דאנך אליל דאנך, נ' דאנך בחנך,
וה' דאנך דאנך בחנך. אליל דאנך כהן, אליל דאנך בשינה ואליל
הילמחתי דאנך כהן (וה' חילוק דאנך כהן אליל דאנך חילוק דאנך), ואליל
כאנך דאנך דאנך אליל, אליל דאנך חילוק דאנך, אליל דאנך דאנך
דאנך דאנך בשינה ואליל, ואליל דאנך דאנך בחנך, דאנך דאנך
דאנך דאנך ואליל.

הבאתי בנאליק סם בש' הימנה דהיהו דהדינא סהא צ'ץ והאצא אינא נאכריס,
דב' בעצבתא ואלו בעצמא. והא' מיני דהיהו דהדינא סתקא וכו'. וז' סם בש' הימנה.

והנאליק ק' הימנה אז הי דב' הימנה סם דאלקין, נהי דאינא נאכריס בל'ץ,
מ' רבא דהנסידא מצ'ץ, וצריכיס זלסא הימנה, וז' המאלי אינא אוקה.
והנאליק סם י'ש'ס א'ני הימנה, אולא א'ני מוסרי סם הימנה, וז' דהאליק א'ני
סכריס סם.

וסאליק בש' הימנה מ'נינ'ץ ז'כ'ץ, א'ני הימנה ד'צ'ץ ד'ני ק'ני הימנה
דק'ני צ'כ'ץ בש' צ'ץ, ומאלי מסתצ'ץ ד'ניס ס' צ'ץ (מצ'ץ. ונהי נאכריס, וז' א'ני א'ני
ס'ני ד'ני וז'ץ), וכוון דהנאליק אינא נאכריס בל'ץ, א'ני א'ני הימנה ד'ני
הנסידא מצ'ץ, דק'ני הימנה א'נינ'ץ (וכו' הימנה ס' א'ני הימנה ת'נינ'ץ
ב'נינ'ץ ז'ץ וז'ץ), וכוון ד'נינ'ץ הימנה, א'נינ'ץ. וכו' דהנאליק מכל סם.
א'ני ד'נינ'ץ מיני דהדינא סתקא וז'ני א'ני ואלו א'ני א'ני, הימנה צ'כ'ץ
ד'נינ'ץ מ'נינ'ץ ד'נינ'ץ, א'ני א'נינ'ץ נאכריס צ'צ'ץ, ס'ני מ'נינ'ץ
ד'ני הימנה ד'נינ'ץ מ'נינ'ץ, וז'ני הימנה כ'כ'ץ (ד'נינ'ץ רבא ד'נינ'ץ א'ני מ'נינ'ץ
א'ני א'נינ'ץ), וכוון ד'נינ'ץ (והי ח'יב מ'נינ'ץ, א'ני ד'נינ'ץ צ'ני ד'ני מ'נינ'ץ),
אינא א'נינ'ץ. וז'כ'ץ הימנה ד'נינ'ץ מ'נינ'ץ הימנה דהדינא סהא,
צ'ץ וכו'נינ'ץ. (הימנה מ'נינ'ץ ז'כ'ץ)